

încchise sunt porțile

Agafia

Cocorii, iubite,
așteptă la porți
să-mi descifreze calea,
aceea parte în care mă absorb
să renasc în cuvinte.
Ce goană nebună mă sfâșie
din urmă să-mi adulmec pașii?
Doar tu...
sălbatică înflorire
sprijini căderea
între teluric și candelă.
În spațiul rămas,
crește adâncul,
dulcele amar din cupa cu vin negru
prins între iluzii.

Corbii, iubite,
veghează flămânzi
setea turbată
ce-mi macină drumul.
Cu mine port cortegii funerare
pentru toate închipuirile care am fost,
înrădăcinez țărână în țărână
cu fiecare pas
și nu mă opresc,
încchise sunt porțile
de nu mă găsesc!